

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1969-1970.

3 DECEMBER 1969.

Voorstel van wet houdende gelijkschakeling der kinderbijslagen van de zelfstandigen en van de loontrekkenden.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE TEWERKSTELLING, DE ARBEID EN DE SOCIALE VOORZORG (1) UITGEBRACHT DOOR DE HEER ROOSENS.

MIJNE HEREN,

De indiener heeft in de Commissie zijn ontwerp van wet als volgt toegelicht :

De pariteit of gelijkstelling van alle arbeiders, loontrekkenden of zelfstandigen inzake kinderbijslagen is een steeds meer aktuele eis.

Het is een vaststaand feit dat het inkomen van de meerderheid van de zelfstandige arbeiders, middenstanders of landbouwers niet hoger ligt dan dat van de arbeiders of bedienden. Voor de meeste landbouwers ligt het zelfs gevoelig lager.

Er bestaat natuurlijk een klein percent landbouwers en zelfstandigen met een hoog inkomen, doch dat is ook het geval met hogere bedienden, bedrijfsleiders en ambtenaren. Deze uitzonderingen kunnen dus geen voorwendsel zijn om de eis te ontzenuwen.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Remson, voorzitter; Beghin, Bury, Carpels, Cathenis, Cuvelier Emile Daems, De Clercq Constant, De Rore, Duvivier, Heylen, Kevers, Magé, Parmentier, Pede, Smet, Vandepitte, Van Heupen, Verhaegen en Roosens, verslaggever.

R. A 7607

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

55 (Buitengewone zitting 1968) : Voorstel van wet.

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1969-1970.

3 DECEMBRE 1969.

Proposition de loi portant égalisation des allocations familiales pour les travailleurs indépendants et pour les travailleurs salariés.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'EMPLOI, DU TRAVAIL ET
DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
PAR M. ROOSENS.

MESSIEURS,

L'auteur de la proposition en a exposé l'objet dans les termes suivants :

A l'heure actuelle, on a de plus en plus tendance à exiger, en matière d'allocations familiales, l'égalité entre tous les travailleurs, salariés ou indépendants.

Il est certain que les revenus de la majorité des travailleurs indépendants, qu'ils appartiennent aux classes moyennes ou qu'ils soient agriculteurs, ne sont pas plus élevés que ceux des ouvriers ou employés. Pour la plupart des agriculteurs, ces revenus sont même sensiblement inférieurs.

Si un petit nombre d'agriculteurs et d'indépendants ont des revenus élevés, il en est de même pour les dirigeants d'entreprises, les employés et les fonctionnaires des cadres supérieurs. Ces exceptions ne doivent donc pas être invoquées pour repousser cette revendication.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Remson, président, Beghin, Bury, Carpels, Cathenis, Cuvelier Emile Daems, De Clercq Constant, De Rore, Duvivier, Heylen, Kevers, Magé, Parmentier, Pede, Smet, Vandepitte, Van Heupen, Verhaegen et Roosens, rapporteur.

R. A 7607

Voir :

Document du Sénat :

55 (Session extraordinaire de 1968) : Proposition de loi.

Het is een feit dat de jongere generatie het ontstaan en de evolutie van de verschillende stelsels van kinderbijslagen niet meer kent. Zij bekijkt de zaken realistisch en begrijpt dan ook niet dat gezinnen met gelijk inkomen, anders behandeld worden.

De knoop moet doorgehakt en een oplossing gevonden voor deze sociale eis; uitstel is niet meer te rechtvaardigen.

Een amendement wordt ingediend om de voorgestelde datum van 1 januari 1969 te vervangen door 1 januari 1971.

Een lid zou graag inzage krijgen van de tabellen met de voordelen aan de verschillende kategorieën van begunstigden toegekend.

De indiener verlangt voorafgaandelijk een principieel akkoord. Hij verklaart akkoord te gaan met een zwaardere belasting van de personen met een hoger inkomen om de uitgaven te financieren die uit de toepassing van het voorstel voortvloeien.

De Minister van Sociale Voorzorg verklaart zich akkoord met het principe van gelijkheid in de verschillende stelsels en bevestigt dat gedurende de laatste jaren lofwaardige pogingen in die zin door de regering werden gedaan, zoals de gelijkheid vanaf het derde kind en de maatregelen ten voordele van speciale groepen zoals de gehandicapten. Er blijft een verschil bestaan voor het eerste en tweede kind, voor wat betreft de leeftijdstoelage.

De indiener dringt aan op een onmiddellijke gelijkschakeling met eventueel een uitzondering voor de personen met een hoog inkomen.

De Minister verklaart dat het opstellen van een dergelijk algemeen voorstel niet moeilijk is. Hij vraagt zich af of het wel conform aan het reglement van de Senaat is, daar de verwezenlijking ervan een meeruitgave van 3.250 miljoen zou betekenen, waarvoor geen financieringsplan voorzien is. Hij geeft er dan ook de voorkeur aan progressief naar een gelijkheid te gaan en vraagt dan ook het voorstel te verwerpen.

De indiener wijst erop dat de uitvoeringsdatum verschoven is tot 1971. Hij zou graag de intenties van de Minister kennen en vraagt of hij een konkreet plan heeft.

De Minister antwoordt dat de regering in algemeen akkoord haar programmatie van 1970 en 1971 vastgelegd heeft. Sociale Voorzorg kan voor de zelfstandigen slechts uitgeven wat Middenstand als middelen bezorgt. Kinderbijslagen, ziekteverzekering en pensioenen voorzien één globaal inkomen. De regering kan voor 1970 en 1971 niet verder gaan.

Verschillende leden komen in de besprekking tussen.

Een lid verdedigt de fiskalizatie en vraagt het probleem in zijn geheel te herzien.

Een lid vindt het voorstel sympathiek, maar is de mening toegedaan dat de commissie niet in staat is het te verwezen-

Les jeunes générations n'ont pas connu les débuts et l'évolution des différents régimes d'allocations familiales. Elles considèrent les choses avec réalisme et ne comprennent donc pas que des familles ayant des revenus égaux soient traitées différemment.

Il faut dès à présent trancher la question et trouver une solution à ce problème social; tout nouvel ajournement serait injustifiable.

Un amendement a été déposé en vue de remplacer la date du 1er janvier 1969 par celle du 1er janvier 1971.

Un commissaire souhaiterait pouvoir disposer de tableaux indiquant les avantages accordés aux différentes catégories de bénéficiaires.

L'auteur de la proposition voudrait obtenir au préalable un accord de principe; il déclare se rallier à la solution qui consisterait à imposer plus lourdement les personnes ayant un revenu élevé afin de financer les dépenses qu'entraînera l'application de la proposition.

Le Ministre de la Prévoyance sociale marque son accord sur le principe de l'égalité entre les différents régimes et confirme que, durant les dernières années, des tentatives louables ont été faites en ce sens par le Gouvernement, qu'il s'agisse de l'égalité des avantages accordés à partir du troisième enfant ou des mesures prises en faveur de groupes spéciaux, comme les handicapés. Mais le supplément d'âge reste différent pour le premier et le deuxième enfant.

L'auteur de la proposition insiste pour qu'il soit procédé immédiatement à l'uniformisation des divers régimes, tout en admettant une exception éventuelle pour les personnes à revenus élevés.

Le Ministre déclare qu'il n'est pas difficile de rédiger des propositions conçues dans des termes aussi généraux. Il se demande si la proposition est bien conforme au règlement, sa réalisation entraînant une dépense supplémentaire de 3.250 millions de francs, pour laquelle aucun plan de financement n'est prévu. C'est pourquoi il préférerait voir réaliser l'égalité entre les divers régimes de façon progressive; il demande à votre Commission de rejeter la proposition.

L'auteur de celle-ci souligne que la date d'entrée en vigueur a été reculée jusqu'en 1971. Il souhaiterait connaître les intentions du Ministre et savoir si celui-ci possède un plan concret.

Le Ministre répond que c'est d'un accord unanime que le Gouvernement a fixé la programmation pour 1970 et 1971. Le Département de la Prévoyance sociale ne peut dépenser en faveur des indépendants que les moyens que lui fournit celui des Classes moyennes. Les allocations familiales, l'assurance maladie et les pensions sont basées sur un revenu global. Le Gouvernement ne peut faire davantage pour 1970 et 1971.

Plusieurs commissaires interviennent dans la discussion.

Un membre défend le principe de la fiscalisation et demande que l'on revoie le problème dans son ensemble.

Un autre commissaire trouve sympathique l'idée qui est à la base de la proposition, mais il estime que votre Com-

lijken; hij zal het dan ook niet goedkeuren. Volgens hem zou het verslag moeten vermelden dat de kinderbijslagen gelijk zouden moeten zijn, alleszins vanaf het tweede kind, hetgeen een kleinere financiële inspanning zou vergen.

Een lid zou een ernstige studie wensen over het ganse probleem om een volledig overzicht te verkrijgen van al hetgeen voor de zelfstandigen gedaan wordt op gebied van studiebeurzen, legerdienst, fiskale onlasting, enz.

Een lid vindt de situatie dubbelzinnig. De Minister vraagt het voorstel te verwerpen en vertrouwen te schenken aan de regering. In deze voorstelling van zaken kan hij de Minister niet steunen. Hij acht dat de aangehaalde argumenten van sociale aard zo maar niet te verwerpen zijn. Het behandelde voorstel zou een begin kunnen zijn voor de gelijkheid der sociale voordelen op alle gebied. Er bestaan reeds studiegroepen die het probleem in zijn geheel onderzoeken. Hij zal zich bij de stemming onthouden.

Een lid is partijganger van de fiskalizatie, maar vindt het gevaarlijk dat ze voor één enkel stelsel, nl. dat van de zelfstandigen, zou toegepast worden.

Een ander lid stelt de vraag of het niet nuttig zou zijn in de Senaat een studiegroep op te richten met als opdracht het probleem in zijn geheel te onderzoeken, daar deze Commissie toch éénmaal een bepaald standpunt zal moeten innemen.

Een lid verklaart dat iedereen akkoord is over het principe van gelijkheid maar dat de geldmiddelen ontbreken. Het stelt voor het voorstel te verdagen.

De indiener verwerpt de verdaging, tenzij een konkrete datum zou vastgelegd worden.

De Minister zou zich bij de verdaging kunnen aansluiten, maar op voorwaarde dat het voorstel zou aangevuld worden met een artikel over de wijze van financiering. In ont-kennend geval stelt hij voor het voorstel te verwerpen omdat het onuitvoerbaar is.

De indiener kan de bezwaren van de financiering niet ernstig opnemen. Andere uitgaven worden ook gedekt door hogere belastingen. Een middel werd reeds genoemd, namelijk een hogere belasting op de hogere inkomens.

Een laatste lid zegt dat het probleem sinds jaren bestaat. De regering heeft als taak de voorwaarden stelselmatig te verbeteren.

Het voorstel wordt met 9 stemmen tegen één en 2 onthoudingen verworpen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
R. ROOSENS.

De Voorzitter,
M. REMSON.

mission ne peut l'adopter; il ne pourra donc la voter. D'après lui, il faudrait que le rapport mentionne que les allocations familiales devraient être égales pour tous, en tout cas à partir du deuxième enfant, ce qui représenterait un effort financier moins considérable.

Un autre membre encore voudrait que l'on étudie l'ensemble du problème, afin d'avoir un aperçu complet de tout ce qui est fait en faveur des indépendants en matière de bourses d'études, de service militaire, de dégrèvements fiscaux, etc.

Un commissaire estime que la situation est ambiguë. Le Ministre demande de rejeter la proposition et de faire confiance au Gouvernement. L'intervenant ne peut suivre le Ministre dans cette voie. A son sens, les arguments sociaux développés ne peuvent être rejetés sans autre forme de procès. La proposition pourrait constituer le point de départ d'un régime d'égalité des avantages sociaux pour tous les bénéficiaires et dans tous les domaines. Dès à présent, il existe des groupes d'études qui examinent l'ensemble du problème. C'est pourquoi il s'abstiendra au vote.

Un commissaire se déclare partisan de la fiscalisation, mais il trouve dangereux de ne l'appliquer qu'à un seul régime, celui des indépendants.

Un autre commissaire demande s'il ne serait pas utile de constituer au sein du Sénat un groupe d'étude qui serait chargé d'examiner le problème dans son ensemble, puisque votre Commission devra, tôt ou tard, prendre position.

Un commissaire déclare que chacun est d'accord sur le principe de l'égalité, mais que les ressources financières manquent. Il propose d'ajourner l'examen de la proposition.

L'auteur de la proposition repousse le principe de l'ajournement, à moins de prendre date.

Le Ministre pourrait se rallier à l'ajournement, mais à condition que la proposition soit complétée par un article indiquant le mode de financement. Sinon, il propose de rejeter la proposition car elle serait irréalisable.

L'auteur de celle-ci trouve mal fondée l'objection qui lui est faite en ce qui concerne le financement. D'autres dépenses encore sont couvertes par des augmentations d'impôts. Un moyen a déjà été envisagé : taxer plus lourdement les revenus les plus élevés.

Un dernier intervenant déclare que le problème se pose depuis des années. Il appartient au Gouvernement d'améliorer systématiquement les conditions de fonctionnement du régime.

La proposition a été rejetée par 9 voix contre 1 et 2 abstentions.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
R. ROOSENS.

Le Président,
M. REMSON.